

alle oplysninger i en sag, som til videregivelse af en enkelt eller enkelte oplysninger.

Et samtykke kan ofte have karakter af en anmodning om Finanstilsynets bekræftelse af et givent forhold eksempelvis over for pressen. I en sådan situation vil et samtykke til, at tilsynet kan videregive en enkelt eller enkelte oplysninger - taget ud af en større sammenhæng - kunne give et ufuldstændigt eller forvrænget billede af en sag eller et begivenhedsforløb. Finanstilsynet vil som udgangspunkt ikke have mulighed for at fremkomme med supplerende eller korrigerende oplysninger.

En anden tænkelig følge af samtykke er den situation, hvor ét institut giver samtykke til videregivelse af oplysninger og andre institutter føler sig presset til at følge trop.

Det er ikke utænkeligt, at dette vil kunne påvirke institutternes ledelse til at vise tilbageholdenhed med hensyn til de oplysninger, der gives Finanstilsynet til brug for tilsynsvirksomheden. Og i endnu højere grad afholde institutterne fra af egen drift at videregive relevante oplysninger til Finanstilsynet.

Oplysninger om et instituts kunder m.fl. kan kun videregives med disses samtykke. Et institut kan derfor kun give samtykke til, at Finanstilsynet videregiver oplysninger, som stammer fra instituttet selv eller fra korrespondancen med Finanstilsynet. Disse oplysninger må instituttet selv antages at være i besiddelse af, hvorfor instituttet selv frit kan foretage videregivelsen.

Det foreslås på denne baggrund, at institutter under tilsyn ikke skal kunne give et for Finanstilsynet forpligtende samtykke til offentliggørelse af ellers fortrolige oplysninger.

I *stk. 3* er foretaget en præcisering af, at Finanstilsynet af egen drift i årsberetning m.v. i summarisk eller sammenfattende form kan offentliggøre oplysninger. Det afgørende er, at det enkelte institut eller dets kunder ikke kan identificeres.

Stk. 4 vedrører pengeinstitutts relationer til kunder og tredjemand, som er involveret i forsøg på at redde instituttet. Bestemmelsen svarer til den gældende bank- og sparekasselov § 50 b, *stk. 2*, nr. 2. Det er dog præciseret, at oplysninger om kunders forhold ikke kan videregives, samt at fortroligheden med hensyn til oplysninger om tredjemand, der medvirker i forsøg på at redde instituttet, også gælder efter, at denne medvirken er ophørt. Bestemmelsen svarer til den administrative praksis på området, og fremgår nu af et særskilt stykke.

Stk. 5 indeholder regler om de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger. Bestemmelserne herom er uændrede, dog er rækkefølgen systematiseret, og der er sket en præcisering af enkelte bestemmelser. Herudover er der indføjet en ny bestemmelse (nr. 8).

I den foreslåede nr. 1 præciseres det, at fortrolige oplysninger kan videregives i forbindelse med efterforskning og strafforfølgning af strafbare forhold, der er omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen, dvs. de love, som administreres af Finanstilsynet.

Den gældende bestemmelse omfatter forhold, der er omfattet af straffelovgivningen. Det er uklart, hvad der forstås ved udtrykket straffelovgivningen. Hertil kommer, at bestemmelsen synes at forudsætte, at der utvivlsomt foreligger en overtrædelse.

Afgørelse af, om der foreligger en overtrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven, kræver ofte en grundig efterforskning og bevisbedømmelse, førend det endeligt kan fastslås, at en overtrædelse foreligger. Finanstilsynet har i langt de fleste tilfælde hverken hjemmel til eller mulighed for at foretage en sådan efterforskning. Som følge heraf er bestemmelsens formulering præciseret således, at fortrolige oplysninger også kan videregives til brug for efterforskningen af en formodet lovovertrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven.

Nr. 2 svarer til den nuværende nr. 10.

Nr. 3 svarer til den nuværende nr. 14.

Nr. 4 svarer ligesom nr. 5 til den nuværende nr. 12, der nu opdeles i to særskilte numre.

Nr. 5 svarer ligesom nr. 4 til den nuværende nr. 12, der nu opdeles i to særskilte numre.

Nr. 6 svarer til den nuværende nr. 13.

Nr. 7 svarer til den nuværende nr. 11.

Bestemmelsen i den foreslåede nr. 8 er ny. Bestemmelsen giver hjemmel til videregivelse af fortrolige oplysninger til Rigsrevisionen, især til brug for forvaltningsrevision. Det foreslås at lovfæste den hidtidige praksis, hvorefter Rigsrevisionen kan indhente alle de oplysninger, som er i Finanstilsynets besiddelse, og som skønnes af betydning for udførelsen af Rigsrevisors hverv. Baggrunden for den hidtidige praksis er Rigsrevisionens rolle i den parlamentariske kontrol med forvaltningen.

I overensstemmelse med 2. banksamordningsdirektiv præciseres det i nr. 9, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til skifteretten og andre myndigheder. Sidstnævnte er specielt rettet mod udenlandske myndigheder, der i visse tilfælde har en anden status eller en anden betegnelse.